

שיעור א: מנין המצוות

Session #1: The Enumeration of the Mitzvot

(1) ספר הלכות גדולות הקדמה

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו על דברי תורה, הערב נא...דרש רבי שמלאי שש מאות ושלש עשרה מצוות נצטוו ישראל, אמר רב המנונא מאי קראה, (דברים לג, ד) תורה צוה לנו משה תורה בגימטריא הכי הוי, שש מאות ואחת עשרה הוא, אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמעום. שלש מאות וששים וחמש מצוות לא תעשה ומאתים וארבעים ושמונה מצוות עשה, כל המקיימם זוכה לעולם הבא וכל העובר עליהם נידון בששה עונשין, סקילה, שריפה, הרג, וחנק, מיתה וכרת, ומלקות.

- אלו הן הנסקלין: (א) הבא על האם...
- אלו הן הנשרפין: (ט) הבא על אשה ובתה...
- אלו הן הנהרגין: (כט) רוצח. (ל) ואנשי עיר הנדחת, שתים.
- אלו הן הנחנקין: (לא) מכה אביו ואמו...
- אלו שבכרת: (מ) הבא על אחותו...
- אלו שבמיתה [בידי שמים]: (סג) האוכל את הטבל.
- אלו לאוין שבמלקות ארבעים: (א) לא יאכלו בנ"י את גיד הנשה. ...אילו מאתים ושבעים ושבעה לאוין. ושבעים ואחת עבירות שבמיתות ששה ענשים הרי אלו שלש מאות וארבעים ושמונה מצוות לא תעשה.
- ואלו מצוות קום עשה: (א) קרית שמע. ...הרי אילו מאתים (וארבעים ושמונה) מצוות על כל אחת ואחת קום עשה.
- אלו פרשיות חוקים ומשפטים המסורים לצבור: (א) פרשת סנהדרין גדולה וקטנה דיני נפשות ודיני ממונות עבד עברי [עמוד יט] ומוכר עצמו ומכרוהו ב"ד ונמכר לנכרי ואמה עבריה. ...

כתיב כי טובים דודך מין רבי חנינא בריה דרבי אדא משום רבי תנחום בר חייה **חביבין דברי סופרין וחמורין מדברי נבואה**, משל למלך ששלח שני פלומנטרין על אחד מהן כתב אם אינו מראה לחכם חותם שלי וסימנטרין שלי אל תאמינו לו ועל אחד מהם כתב אף על פי שלא הראה לכם חותם שלי וסימנטרין שלי האמינו לו, כך בדברי נבואה כתיב כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת, בדברי סופרים על פי התורה אשר יורוך, תורך אין כתיב כאן אלא אשר יורוך, ועל המשפט אשר יאמר לך אין כתיב כאן אלא אשר יאמרו לך, שאם יאמרו לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין שמע להם וכל שכן כשיאמרו לך על ימין ימין ועל שמאל שמאל ועל טמאה שהיא טמאה ועל טהורה שהוא טהורה.

(2) סידור דס"ג – תמילת מוספין לחג השבועות

ומצאתי שאנשי דורנו רגילים שיאמרו להם
במוסף עיקרי תרי"ג המצוות אשר צוה ה' ית'
את בני ישראל, בחיבור המתחיל א ת ה
ה נ ח ל ת ה. ובדקתי אותם ומצאתי שאינם
מכילים תרי"ג בשלמות וראיתי בהם חזרות
ואריכות חלשון שלא ראוי להזכירן בספר הזה.
וראיתי לשים דבר אחר במקומם, לא מפני שהם
עיקר שאי אפשר בלעדיו אלא מפני שראיתי
שהאנשים נתנו את לבם בהם. גם ראיתי
שהראשונים חלקו את המצוות לארבעה חלקים
ואמרו שמצוות עשה מאתים ומצוות לא
תעשה רע"ז ועבירות שיש בהן חיוב מיתה ע"א
וחקים החלים במקרים ידועים ס"ה. וחלקתי את
מצוות עשה הנוהגות בכל זמן ומקום
לחד, והאחרות לחד, וכן מצוות לא תעשה
הנוהגות בכל זמן ומקום לחד, והאחרות לחד,
והפשעים לחד, והמשפטים לחד, ויצאו ששה
פרקים. ואני רואה לקבעם:

(3) מכות כג ע"ב – כד ע"א

מרחמא ויהא לא קא מרחמא אלא גמרא: דרש רבי שמלאי שיש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה שלש מאות ושישים וחמש לאוין כמנין ימות החמה ומאתים וארבעים ושמונה עשה כנגד איבריו של אדם אמר רב המנונא מאי קרא "תורה צוה לנו משה מורשה תורה בנימריא

שית מאה וחד סרי הוי א' אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום (סימן דמשמ"ק ס"ק): בא דוד והעמידן על אחת עשרה דכתיב יזמור לדוד [ה'] מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו נבזה בעיניו נמאם ואת ידאי ה' יכבד נשבע לדרע ולא ימיר כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם הולך חמים זה אברהם דכתיב: ה'תהלך לפני והיה תמים פועל צדק כגון אבא חלקיהו ודובר אמת בלבבו כגון רב ספרא לא רגל על לשונו זה יעקב אבינו דכתיב: אולי ימושני אבי והייתי בעיניו כמתעתע לא עשה לרעהו רעה א"שלא ירד לאומנות חבירו וחרפה לא נשא על קרובו זה המקרב את קרוביו נבזה בעיניו נמאם זה חזקיהו המלך שגירר עצמות אביו במטה של חבלים ואת ידאי ה' יכבד זה יהושפט מלך יהודה: שבשעה שהיה רואה תלמיד חכם היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקורא לו (אבי אבי) רבי רבי מרי מרי נשבע לדרע ולא ימיר כר' יוחנן דא"ר יוחנן אהא בתענית עד שאבא לביתי כספו לא נתן בנשך: אפילו ברבית עובר כוכבים ושוחד על נקי לא לקח כגון ר' ישמעאל בר' יוסי כתיב עושה אלה לא ימוט לעולם כשהיה ר"ג מגיע למקרא הזה היה בוכה אמר מאן דעביד להו לכולהו הוא דלא ימוט הא חדא מינייהו ימוט אמרו ליה מי כתיב עושה כל אלה עושה אלה כתיב אפילו בחדא מינייהו דאי לא תימא הכי כתיב קרא אחרינא אל תמנאו בכל אלה התם נמי הנתע בכל אלה הוא דמשמא בחדא מינייהו לא אלא לאו באחת מכל אלה הכא נמי באחת מכל אלו בא ישעיהו והעמידן על שש דכתיב: הולך צדקות ודובר מישרים מואם בבצע מעשקות

נוער כפיו מתמוך בשוחד אוטם אזנו משמוע דמים ועוצם עיניו מראות ברע הולך צדקות זה אברהם אבינו דכתיב: כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו' ודובר מישרים יזה שאינו מקניט פני חבירו ברבים מואם בבצע מעשקות כגון ר' ישמעאל בן אלישע נוער כפיו מתמוך בשוחד כגון ר' ישמעאל בר' יוסי אוטם אזנו משמוע דמים א' דלא שמע בזילותא דצורבא מרבנן ושתיק כגון ר' א' ברבי שמעון ועוצם עיניו מראות ברע כדרכי חייא בר אבא דאמר ר' חייא בר אבא יזה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה וכתיב: הוא מרומים ישכון [וגו'] בא מיכה והעמידן על שלש דכתיב: הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם (ה') אלהיך עשות משפט זה הדין אהבת חסד זה גמילות חסדים והצנע לכת זה הוצאת המת והכנסת כלה והלא דברים קל וחומר ומה דברים שאין דרכן לעשותן בצנעא אמרה תורה והצנע לכת דברים שדרכן לעשותן בצנעא על אחת כמה וכמה חזר ישעיהו והעמידן על שתיים שנאמר: כה אמר ה' שמרו משפט תעשו צדקה בא עמם והעמידן על אחת שנאמר: כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו מתקופ לה רב נחמן בר יצחק אימא דרשוני בכל התורה כולה אלא בא חבוק והעמידן על אחת שנאמר: וצדיק באמונתו יחיה אמר ר' יוסי בר חנינא ארבע

(4) הצעת הסוגיה

דרש רבי שמלאי: שש מאות ושלש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שלש מאות וששים וחמש לאוין, כמנן ימות החמה, ומאתים וארבעים ושמונה עשה, כנגד איבריו של אדם.

אמר רב המנונא: מאי קרא? תורה צוה לנו משה מרשה, תורה בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי, אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום.

בא דוד והעמידן על אחת עשרה, דכתיב:

מזמור לדוד. [ה']. מי יגור באהלך? מי ישכון ביהר קדשך? הולך תמים ופועל צדק, ודובר אמת בלבבו. לא רגל על לשונו, לא עשה לרעהו רעה, וחרפה לא נשא על קרובו. נבזה בעיניו נמאס, ואת ידאי ה' יכבד, נשבע להרע ולא ימיר. כספו לא נתן בנשך, ושוחד על נקי לא לקח. עושה אלה לא ימוט לעולם

"הולך תמים", זה אברהם, דכתיב: "התהלך לפני ה' והיה תמים" (בראשית י"ז:א).

"פועל צדק", כגון אבא חלקיהו.

"ודובר אמת בלבבו", כגון רב ספרא.

"לא רגל על לשונו", זה יעקב אבינו, דכתיב: "אולי ומושגי אבי והייתי בעיניו כמתעתע" (בראשית כ"ז:ב).

"לא עשה לרעהו רעה", שלא ירד לאומנות חבירו.

"וחרפה לא נשא על קרובו", זה המקרב את קרוביו.

"נבזה בעיניו נמאס", זה חזקיהו המלך, שגירר עצמות אביו במטה של חבליים.

"ואת ידאי ה' יכבד", זה הושפט מלך יהודה, שבשעה שהיה רואה תלמיד חכם, היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו

וקורא לו: "אבי אבי, רבי רבי, מרי מרי!"

"נשבע להרע ולא ימיר", כרבי יוחנן, דאמר רבי יוחנן: אהא בתענית עד שאבא לביתי.

"כספו לא נתן בנשך", אפילו ברבית גוי.

"ושוחד על נקי לא לקח", כגון רבי ישמעאל ברבי יוסי.

כתיב "עושה אלה לא ימוט לעולם". כשהיה רבן גמליאל מגיע למקרא הזה, היה בוכה. אמר: מאן דעביד להו לכולהו,

הוא דלא ימוט, הא חדא מינייהו, ימוט!

אמרו ליה: מי כתיב 'עושה כל אלה'? "עושה אלה", כתיב אפילו בחדא מינייהו. דאי לא תימא הכי, כתיב קרא אחרניא:

"אל תטמאו בכל אלה" (ויקרא י"ח:כ"ד), התם נמי, הנוגע בכל אלה הוא דמטמא, בחדא מינייהו לא? אלא, לאו באחת

מכל אלה? הכא נמי, באחת מכל אלו.

בא ישעיהו והעמידן על שש,

דכתיב: הולך צדקות ודובר מישרים, מואס בבצע מעשקות, נוער כפיו מתמוך בשוחד, אוטם אזנו משמוע דמים, ועוצם עיניו מראות ברע

"הולך צדקות", זה אברהם אבינו, דכתיב: "כי ידעתיו למען אשר יצוה" וגו'

"ודובר מישרים", זה שאינו מקניט פני חבירו ברבים.

"מואס בבצע מעשקות", כגון רבי ישמעאל בן אלישע.

"נוער כפיו מתמוך בשוחד", כגון רבי ישמעאל ברבי יוסי.

"אוטם אזנו משמוע דמים", דלא שמע בזילותא דצורבא מרבנן ושתיק, כגון רבי אליעזר ברבי שמעון.

"ועוצם עיניו מראות ברע", כדרכי חייא בר אבא, דאמר רבי חייא בר אבא: זה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה,

וכתיב: "הוא מרומים ישכון")

בא מיכה והעמידן על שלש,

דכתיב: הגיד לך אדם מה טוב, ומה ה' דורש ממך, כי אם עשות משפט ואהבת חסד, והצנע לכת עם (ה') אלהיך

"עשות משפט", זה הדין. "אהבת חסד", זה גמילות חסדים. "והצנע לכת", זה הוצאת המת והכנסת פלה. והלא דברים קל וחומר:

ומה דברים שאין דרכן לעשותן בצנעא, אמרה תורה "והצנע לכת", דברים שדרכן לעשותן בצנעא, על אחת כמה וכמה!

חזר ישעיהו והעמידן על שתים,

שנאמר: כה אמר ה': שמרו משפט ועשו צדקה

בא עמוס והעמידן על אחת,

שנאמר: כה אמר ה' לבית ישראל: דרשוני וחיו

מתקין לה רב נחמן בר יצחק: אימא: דרשוני בכל התורה כולה!

אלא

בא חבקוק והעמידן על אחת,

שנאמר: וצדיק באמונתו יחיה

(5) שיעור הדרשה:

דרש רבי שמלאי: שש מאות ושלש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שלש מאות וששים וחמש לאוין, כמנן ימות החמה, ומאתים וארבעים ושמונה עשה, כנגד איבריו של אדם.

בא דוד והעמידן על אחת עשרה, בא ישעיהו והעמידן על שש, בא מיכה והעמידן על שלש,

חזר ישעיהו והעמידן על שתים, בא חבקוק והעמידן על אחת,

(6) דברים יב, כג-כה

רק חֶזֶק לְבַלְתִּי אֶכֶל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא-תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם-הַבָּשָׂר:

לֹא תֹאכְלוּ עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם: לֹא תֹאכְלוּ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי-תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי ה':

(7) דברים ה, טז

כִּפְדָּ אֶת-אַבְיֶיךָ וְאֶת-אַמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֹאדִיכָה יְמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטֵב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:

(8) דברים כב, ז

שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת-הָאֵם וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-לָךְ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים:

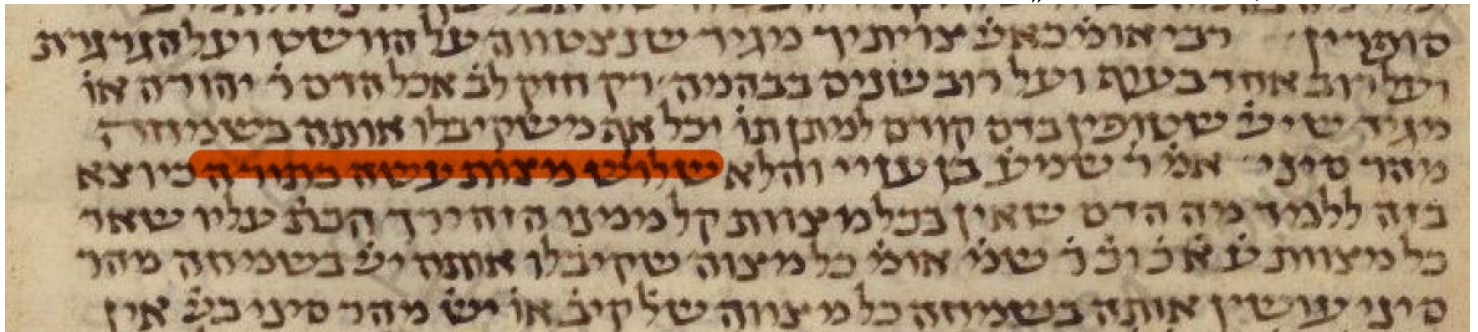
(9) ספרי דברים פרשת ראה פ'סקא עו

רק חֶזֶק לְבַלְתִּי אֶכֶל הַדָּם, רבי יהודה אומר מגיד שישראל שטופים בדם קודם מתן תורה יכול אף משקבלו אותה בשמחה מהר סיני תלמוד לומר רק. אמר רבי שמעון בן עזיי והלא **שלוש מאות (מאות) מצות עשה בתורה** כיוצא בזה לומר מה הדם שאין בכל המצות קל ממנו הזהירך הכתוב עליו שאר כל המצות על אחת כמה וכמה...

(10) גירסת ר' הלל שם

והרי **שלוש מאות וששים וחמש ל"ת בתורה** ואין בכל המצות כיוצא בזה

(11) ספרי דברים כח"י וטיקן 31

(12) מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דבחדש פרשה ה

אמר רבי שמעון בן אלעזר: אם בשבע מצות שנצטוו בני נח, שקבלו עליהן אינן יכולין לעמוד בהן, **קל וחומר למצות שבתורה**. משל למלך שמנה לו שני אפטרופסין אחד ממונה על אוצר של תבן, ואחד ממונה על אוצר של כסף ושל זהב. זה שהיה ממונה על התבן נחשד - והיה מתרעם על שלא מנו אותו על אוצר של כסף ושל זהב, וזה שהיה ממונה על הכסף ועל הזהב אמר לו, ריקה, בתבן כפרת, בכסף וזהב על אחת כמה וכמה. והלא דברים קל וחומר, ומה אם בשבע מצות שנצטוו בני נח לא יכלו לעמוד בהם, **על אחת כמה וכמה בכל המצות שבתורה**.

(13) מכילתא דר' ישמעאל שם - נוסח הדפוס

והלא דברים קל וחומר, ומה אם בשבע מצות שנצטוו בני נח לא יכלו לעמוד בהם, **בשש מאות ושלוש עשרה מצות על אחת כמה וכמה**

(14) לקח טוב שמות כ:ב

וכל כך למה, שלא יתן פתחון פה לאומות העולם לומר אילו נתבענו כבר קבלנו עלינו, שהרי שבע מצות שקיבלו בני נח ולא קיימם, **והאיך יעמדו בתרי"ג מצות**...א"ר שמעון משל לשני גזברין אחד נתמנה על אוצר של תבן, ואחד על אוצר כסף וזהב, נחשד זה שהיה ממונה על אוצר של תבן, והיה מתרעם למה לא מינוהו על אוצר של כסף וזהב, אמרו לו רשע אם על התבן נחשדת, היאך ימנו אותך על כסף וזהב, כך ז' אומות אם בשבע מצות לא עמדו, **בתרי"ג מצות** היאך יעמדו, לכך נאמר עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוים (חבקוק ג':ו'), ראה שלא קיבלו ושלא קיימו הראשונות, והתירם לגיהגום.

(15) בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת בראשית פרשה כד

אמר ר' יודה ראוי היה אדם הראשון שתינתן תורה על ידו מה טעם זה ספר תולדות אדם, אמר הקדוש ברוך הוא יציר כפיי ואיני נותן לו, חזר ואמר **שש מצוות ציויתיו ולא עמד בהם ואיך אתן לו תרי"ג** [מצות רמ"ח מצות עשה ושס"ה מצות לא תעשה, ויאמר לאדם לאדם איני נותן, ולמי אני נותן לבניו זה ספר תולדות אדם, אמר ר' יעקב דכפר חנן ראוי היה אדם הראשון שיעמדו ממנו] **י"ב שבטים מה טעם זה ספר אדם מנין זה**, אמר הקדוש ברוך הוא יציר כפיי ואיני נותן לו, חזר ואמר שני בניו נתתי לו ועמד אחד והרג את חבירו והיאך אני נותן לו **י"ב**, ויאמר לאדם לאדם איני נותן, ולמי אני נותן לבניו זה ספר תולדות אדם (מנין זה ו' שבעה ה' חמשה הא י"ב).

(16) שבת לא ע"ב

תנו רבנן: מעשה בגוי אחד שבא לפני שמאי. אמר לו: כמה תורות יש לכם? אמר לו: שתים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. אמר לו: שבכתב – אני מאמינה, ושבועל פה – אני מאמינה; גיירני על מנת שתלמדני תורה שבכתב. גער בו והוציאו בנזיפה. בא לפני הלל – גיירה. יומא קמא אמר ליה: א"ב ג"ד; למחר אפיך ליה. אמר ליה: והא אתמול לא אמרת לי הכי!! אמר ליה: לאו עלי ידי קא סמכת? דעל פה נמי סמוך עלי.

שוב מעשה בגוי אחד שבא לפני שמאי; אמר לו: גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת. דחפו באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל – גיירה. אמר לו: **דעלך סני לחברך לא תעביד** – זו היא כל התורה כולה, ואידך פירושה הוא, זיל גמור.

שוב מעשה בגוי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש ושמע קול סופר שהיה אומר: ואלה הפגדים אשר יעשו חושן ואפוד. אמר: הללו למי? אמרו לו: לכהן גדול. אמר אותו גוי בעצמו: אלף ואתגיייר בשביל שישמיני כהן גדול. בא לפני שמאי, אמר ליה: גיירני על מנת שתשימני כהן גדול. דחפו באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל – גיירה.

אמר לו: כלום מעמידין מלך אלא מי שיודע טכסיסי מלכות – לך למוד טכסיסי מלכות. הלך וקרא, כיון שהגיע והזר הקרב יומת, אמר ליה: מקרא זה על מי נאמר? אמר לו: אפילו על דוד מלך ישראל. נשא אותו גר קל וחומר בעצמו: ומה ישראל שנקראו בנים למקום, ומתוך אהבה שאהבם קרא להם: בני בכורי ישראל, כתיב עליהם: והזר הקרב יומת, גר הקל שבא במקלו ובתרמילו, על אחת כמה וכמה!! בא לפני שמאי, אמר לו: כלום ראוי אני להיות כהן גדול? והלא כתיב בתורה והזר הקרב יומת! בא לפני הלל, אמר לו: ענוותן הלל, ינוחו לך ברכות על ראשך, שהקרבתי תחת כנפי השכינה. לימים נזדווגו שלשתן למקום אחד, אמרו: קפדנותו של שמאי בקשה לטורדנו מן העולם; ענוותנותו של הלל קרבנו תחת כנפי השכינה.

(17) תלמוד ירושלמי (ונציה) מסכת ברכות פרק א דף ג טור ג/ה"ה

מפני מה קורין שתי פרשיו' הללו בכל יום ר' לוי ור' סימון ר' סימון אמר מפני שכתוב בהן שכיבה וקימה ר' לוי א' מפני שעשרת הדברות כלולין בהן **אנכי ה' אלהיך שמע ישראל ה' אלהינו לא יהיה לך אלהי' אחרי' על פני ה' אחד לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא ואהבת את ה' אלהיך** מאן דרחים מלכא לא לישתבע בשמי' ומשקר **זכור את יום השבת לקדשו למען תזכרו** ר' או' זו מצו' שבת שהיא שקולה כנגד כל מצותיה של תור' דכתי' ואת שבת קדשך הודעת להם ומצות וחוקי' ותורה צוית וגו' להודיעך שהיא שקולה כנגד מצותיה של תורה **כבד את אביך ואת אמך למען ירבו ימיכם וימי בניכם לא תרצח ואבדתם מדהרה** מאן דקטיל מתקטיל **לא תנאף לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם** א"ר לוי ליבא ועינא תרין סרסורי דחטאה כתיב תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצרנה אמר הקדוש ברוך הוא אי יהבת לי ליבך ועינך אנא ידע דאת לי **לא תגנב ואספת דגנך** ולא דגנו של חברך **לא תענ' ברעך עד שקר אני ה' אלהיכם** וכת' וה' אלהים אמת מהו אמת א"ר אבון שהוא אלהים חיים ומלך עולם א"ר לוי אמר הקדוש ברוך הוא אם היעדת לחבירך עדות שקר מעלה אני עליך כאילו היעדת עלי שלא בראתי שמי' וארץ **לא תחמוד בית רעך וכתבת' על מזוזות ביתך** ביתך ולא בית חבירך

(18) מדרש אגדה (בובר) דברים פרשת ואתחנן פרק ה

ודע כי בקריאת שמע כל עשרת הדברות כלולות בה, כיצד **אנכי** כנגד **ה' אלהינו**. **לא יהיה לך** כנגד **ה' אחד**. **לא תשא** כנגד **ואהבת**, דמאן דרחים למלכא לא משתבא בשמיה לשקרא. **זכור** כנגד **למען תזכרו**. **כבד** כנגד **למען ירבו ימיכם**. **לא תרצח** כנגד **ואבדתם מדהרה**, דמאן דקטיל מתקטיל. **לא תנאף** כנגד **ולא תתורו אחרי לבבכם** וגו', **לא תגנב** כנגד **וכתבתם על מזוזות ביתך**. **לא תענה** כנגד **אני ה' אלהיכם**:

ודע כי עשרת הדברים יש בהם תרי"ג מצות, וקריית שמע יש בהם תרי"ג מצות, כי כשתמנה אותם [יש] תרי"ג מלות, לפיכך תקנו קודם שתאמר שמע תאמר שלש מלות והם אל מלך נאמן כדי שישלים תרי"ג מלות, כנגד תרי"ג מצות: